

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

STANOWISKO RADY (UE) NR 35/2021 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały

Przyjęte przez Radę w dniu 28 września 2021 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2021/C 416/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przejrzystość jest konieczna do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W swoich komunikatach – z dnia 27 października 2015 r., zatytułowanym „Program prac Komisji na 2016 r. – Czas na nieprzeciętne działania”, oraz z dnia 16 grudnia 2014 r., zatytułowanym „Program prac Komisji na 2015 r. – Nowy początek” – Komisja wskazała, że jednym z priorytetów jest potrzeba odpowiedzi na wezwanie obywateli Unii do zapewnienia sprawiedliwości i przejrzystości oraz potrzeba działania Unii w charakterze globalnego modelu odniesienia. Istotne jest, aby wysiłki na rzecz osiągnięcia większej przejrzystości uwzględniały wzajemność w stosunkach między konkurentami.
- (2) W swojej rezolucji z dnia 26 marca 2019 r. ⁽³⁾ Parlament Europejski podkreślił, że konieczna jest ambitna sprawozdawczość publiczna w podziale na kraje jako narzędzie poprawy przejrzystości korporacyjnej oraz wzmocnienia kontroli publicznej. Równoległe z pracami prowadzonymi przez Radę w celu zwalczania unikania podatku dochodowego od osób prawnych niezbędne jest zwiększenie kontroli publicznej podatków dochodowych od osób prawnych płaconych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe prowadzące działalność w Unii, w celu dalszego wspierania przejrzystości korporacyjnej i odpowiedzialności przedsiębiorstw i tym samym przyczyniania się do dobrobytu naszych społeczeństw. Zapewnienie takiej kontroli jest również niezbędne w celu promowania bardziej świadomej debaty publicznej dotyczącej w szczególności poziomu przestrzegania przepisów prawa podatkowego przez niektóre przedsiębiorstwa wielonarodowe prowadzące działalność w Unii oraz wpływu przestrzegania przepisów prawa podatkowego na gospodarkę realną. Ustanowienie wspólnych zasad dotyczących przejrzystości w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych służyłoby także ogólnemu interesowi gospodarczemu dzięki zapewnieniu równoważnych zabezpieczeń w całej Unii w celu ochrony inwestorów, wierzycieli

⁽¹⁾ Dz.U. C 487 z 28.12.2016, s. 62.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 marca 2019 r. (Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 623) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 28 września 2021 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 8.

oraz innych stron trzecich ogólnie i tym samym przyczyniłoby się do odzyskania zaufania obywateli Unii do sprawiedliwości krajowych systemów podatkowych. Taką kontrolę publiczną można zapewnić za pomocą sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym, bez względu na to, gdzie znajduje się siedziba jednostki dominującej najwyższego szczebla grupy wielonarodowej.

- (3) Sprawozdawczość publiczna w podziale na kraje jest skutecznym i odpowiednim narzędziem zwiększania przejrzystości w odniesieniu do działalności przedsiębiorstw wielonarodowych oraz umożliwiania ogółowi społeczeństwa dokonania oceny wpływu tej działalności na gospodarkę realną. Zwiększa ona również zdolność akcjonariuszy do dokonywania prawidłowej oceny ryzyka podejmowanego przez jednostkę, zapewnia stosowanie strategii inwestycyjnych opartych na rzetelnych informacjach oraz zwiększa zdolność podmiotów kształtujących politykę do oceniania skuteczności i wpływu przepisów krajowych. Kontrolę publiczną należy prowadzić bez szkody dla klimatu inwestycyjnego w Unii czy dla konkurencyjności unijnych jednostek, w tym małych i średnich przedsiębiorstw jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽⁴⁾.
- (4) Sprawozdawczość w podziale na kraje prawdopodobnie będzie miała również pozytywny wpływ na prawa pracowników do informacji i konsultacji przewidziane w dyrektywie 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ oraz – poprzez zwiększenie wiedzy na temat działalności jednostek – na jakość dialogu prowadzonego w jednostkach.
- (5) Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 22 maja 2013 r. do dyrektywy 2013/34/UE wprowadzono klauzulę przeglądową. Ta klauzula przeglądowa wymagała, aby Komisja rozważyła możliwość wprowadzania obowiązku sporządzania przez duże jednostki w innych sektorach przemysłu sprawozdania rocznego w podziale na kraje, przy uwzględnieniu rozwoju sytuacji w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oraz wyników odnośnych inicjatyw europejskich.
- (6) Unia wprowadziła już sprawozdawczość publiczną w podziale na kraje dla sektora bankowego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽⁶⁾, a także dla przemysłu wydobywczego i branży zajmującej się wyrębem lasu – dyrektywą 2013/34/UE.
- (7) Wprowadzając sprawozdawczość publiczną w podziale na kraje niniejszą dyrektywą, Unia staje się światowym liderem w promowaniu przejrzystości finansowej i korporacyjnej.
- (8) Większa przejrzystość w zakresie ujawniania informacji finansowych przyniesie korzyści wszystkim, gdyż dzięki niej społeczeństwo obywatelskie będzie bardziej zaangażowane, pracownicy będą lepiej poinformowani, a inwestorzy mniej niechętni do podejmowania ryzyka. Ponadto jednostki odniosą korzyści z lepszych stosunków z zainteresowanymi stronami, czego skutkiem będzie większa stabilność oraz łatwiejszy dostęp do finansowania ze względu na dokładniejszy profil ryzyka i lepszą reputację.
- (9) W swoim komunikacie z dnia 25 października 2021 r., zatytułowanym „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw”, Komisja zdefiniowała społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw jako odpowiedzialność przedsiębiorstw za ich wpływ na społeczeństwo. Działania w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw powinny być prowadzone przez przedsiębiorstwa. Organy publiczne mogą odgrywać rolę wspomagającą poprzez umiejętne łączenie dobrowolnych środków z zakresu polityki oraz, w razie konieczności, uzupełniających je przepisów. Jednostki nie muszą poprzestać na przestrzeganiu prawa, lecz mogą stać się społecznie odpowiedzialne poprzez uwzględnianie w swojej strategii biznesowej i w działalności szerszych kwestii społecznych, środowiskowych, etycznych, konsumenckich lub związanych z prawami człowieka.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (Dz. U. L 80 z 23.3.2002, s. 29).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (10) Społeczeństwo powinno mieć możliwość kontroli całej działalności danej grupy jednostek, jeżeli grupa ta posiada niektóre rodzaje podmiotów mających siedzibę w Unii. W przypadku grup, które prowadzą działalność w Unii jedynie za pośrednictwem jednostek zależnych lub oddziałów, te jednostki zależne i oddziały powinny publikować i udostępniać sprawozdanie jednostki dominującej najwyższego szczebla. Jeżeli te informacje lub to sprawozdanie nie są dostępne lub jednostka dominująca najwyższego szczebla nie przekazuje jednostkom zależnym lub oddziałom wszystkich wymaganych informacji, jednostki zależne i oddziały powinny sporządzać, publikować i udostępniać sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym, zawierające wszystkie posiadane przez nie informacje, uzyskane lub nabyte, oraz oświadczenie wskazujące, że ich jednostka dominująca najwyższego szczebla nie udostępniła niezbędnych informacji. Jednakże dla zachowania proporcjonalności i skuteczności obowiązku publikowania i udostępniania sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym powinien być ograniczony do średnich i dużych jednostek zależnych mających siedzibę w Unii oraz do oddziałów o porównywalnej wielkości utworzonych w Unii. W związku z tym zakres stosowania dyrektywy 2013/34/UE należy odpowiednio rozszerzyć na oddziały utworzone w państwie członkowskim przez jednostkę, która ma siedzibę poza Unią i której forma prawna jest porównywalna z rodzajami jednostek wymienionymi w załączniku I do dyrektywy 2013/34/UE. Oddziały, które zostały zamknięte, o których mowa w art. 37 lit. k) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 ⁽⁷⁾, nie powinny już podlegać obowiązkowi sprawozdawczym określonym w niniejszej dyrektywie.
- (11) Grupy wielonarodowe oraz, w stosownych przypadkach, niektóre jednostki samodzielne powinny przedstawiać ogółowi społeczeństwa sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym w przypadku gdy przekraczają określoną wielkość – jeśli chodzi o kwotę przychodów – w okresie dwóch kolejnych lat obrotowych, w zależności od skonsolidowanych przychodów grupy lub przychodów jednostki samodzielnej. Na zasadzie symetrii taki obowiązek powinien przestać mieć zastosowanie w przypadku gdy przychody przestaną przekraczać odnośną kwotę w okresie dwóch kolejnych lat obrotowych. W takich przypadkach grupa wielonarodowa lub jednostka samodzielna nadal powinny być zobowiązane do przedstawienia sprawozdania dotyczącego pierwszego roku obrotowego następującego po ostatnim roku obrotowym, w którym jej przychody przekroczyły odnośną kwotę. Taka grupa wielonarodowa lub taka jednostka samodzielna powinny ponownie zacząć podlegać obowiązkowi sprawozdawczemu, gdy ich przychody ponownie przekroczą odnośną kwotę w okresie dwóch kolejnych lat obrotowych. Biorąc pod uwagę różnorodność ram sprawozdawczości finansowej, z którymi sprawozdania finansowe mogą być zgodne, do celów określenia zakresu stosowania, w przypadku jednostek podlegających prawu państwa członkowskiego „przychody” powinny mieć to samo znaczenie, co „przychody netto ze sprzedaży” oraz należy je rozumieć zgodnie z krajowymi ramami sprawozdawczości finansowej tego państwa członkowskiego. Art. 43 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 86/635/EWG ⁽⁸⁾ i art. 66 ust. 2 dyrektywy Rady 91/674/EWG ⁽⁹⁾ zawierają definicje służące określeniu przychodów netto ze sprzedaży, odpowiednio, instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń. W przypadku innych jednostek przychody należy szacować zgodnie z ramami sprawozdawczości finansowej, na podstawie których ich sprawozdania finansowe są sporządzane. Jednakże do celów treści sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym należy zastosować odmienną definicję przychodów.
- (12) Aby uniknąć podwójnej sprawozdawczości dla sektora bankowego, jednostki dominujące najwyższego szczebla i jednostki samodzielne, które podlegają dyrektywie 2013/36/UE i które przedstawiają w swoim sprawozdaniu sporządzonym zgodnie z art. 89 tej dyrektywy całą swoją działalność oraz, w stosownych przypadkach, całą działalność swoich jednostek powiązanych objętych skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym, w tym działalność, która nie podlega przepisom części trzeciej tytuł I rozdział 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁰⁾, powinny być zwolnione z wymogów sprawozdawczych określonych w niniejszej dyrektywie.
- (13) Sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym powinno obejmować, w stosownych przypadkach, wykaz wszystkich jednostek zależnych, w odniesieniu do danego roku obrotowego, mających siedzibę w Unii lub w jurysdykcjach podatkowych wymienionych w załączniku I oraz, w stosownych przypadkach, w załączniku II do odpowiedniej wersji konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych. Aby uniknąć stwarzania obciążeń administracyjnych, jednostka dominująca

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

najwyższego szczebla powinna móc opierać się na wykazie jednostek zależnych uwzględnionych w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych jednostki dominującej najwyższego szczebla. Sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym powinno również przedstawiać informacje dotyczące całej działalności wszystkich jednostek powiązanych grupy skonsolidowanych w sprawozdaniu finansowym jednostki dominującej najwyższego szczebla lub, w zależności od okoliczności, informacje dotyczące całej działalności jednostki samodzielnej. Informacje te powinny być ograniczone do tego, co jest niezbędne dla umożliwienia skutecznej kontroli publicznej, w celu zapewnienia, aby ujawnienie informacji nie skutkowało nieproporcjonalnymi ryzykami lub niekorzystnymi warunkami dla jednostek pod względem konkurencyjności lub błędnej interpretacji dla zainteresowanych jednostek. Sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym należy udostępnić nie później niż 12 miesięcy po dniu bilansowym. Wszelkie krótsze terminy dotyczące publikacji sprawozdań finansowych nie powinny mieć zastosowania do sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym. Przepisy wprowadzone niniejszą dyrektywą nie mają wpływu na przepisy dyrektywy 2013/34/UE dotyczące rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

- (14) Aby uniknąć stwarzania obciążeń administracyjnych, jednostki powinny być uprawnione do przedstawiania informacji na podstawie instrukcji dotyczących sprawozdań określonych w sekcji III części B i C załącznika III do dyrektywy Rady 2011/16/UE⁽¹¹⁾ przygotowując sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym zgodnie z niniejszą dyrektywą. W sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym należy wskazać, które ramy sprawozdawczości zostały zastosowane. Sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym mogłoby ponadto obejmować ogólny opis zawierający wyjaśnienia w przypadku istotnych rozbieżności na poziomie grupy między kwotami podatków należnych a kwotami podatków zapłaconych, z uwzględnieniem odpowiednich kwot dotyczących poprzednich lat obrotowych.
- (15) Ważne jest zapewnienie, aby dane były porównywalne. W tym celu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu ustanowienia wspólnego wzoru i elektronicznych formatów sprawozdawczych, które powinny nadawać się do odczytu maszynowego, na potrzeby przedstawiania sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym zgodnie z niniejszą dyrektywą. Ustanawiając te wzory i te formaty sprawozdawcze, Komisja powinna uwzględnić postępy w obszarze cyfryzacji oraz dostępność informacji publikowanych przez jednostki, w szczególności w związku z rozwojem europejskiego pojedynczego punktu dostępu zaproponowanego w komunikacie z dnia 24 września 2020 r., zatytułowanym „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹²⁾.
- (16) W celu zapewnienia, aby zachowany był wystarczający poziom szczegółowości, który umożliwia obywatelom dokonanie lepszej oceny tego, w jakim stopniu przedsiębiorstwa wielonarodowe przyczyniają się do dobrobytu społeczeństwa w poszczególnych państwach członkowskich, informacje należy podawać w podziale na państwa członkowskie. Ponadto informacje dotyczące działalności przedsiębiorstw wielonarodowych powinny być również przedstawiane bardzo szczegółowo w odniesieniu do niektórych jurysdykcji podatkowych państw trzecich, które stwarzają szczególne wyzwania. W odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności w pozostałych państwach trzecich informacje powinny być przedstawiane na zasadzie zagregowanej, chyba że dana jednostka chce przedstawić bardziej szczegółowe informacje.
- (17) W odniesieniu do niektórych jurysdykcji podatkowych informacje powinny być przedstawiane bardzo szczegółowo. W sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym należy zawsze ujawniać informacje oddzielnie dla każdej jurysdykcji, która została wymieniona w załącznikach do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych⁽¹³⁾ oraz w ich późniejszych aktualizacjach zatwierdzanych dwa razy w roku, zazwyczaj w lutym i październiku, i publikowanych w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Załącznik I do tych konkluzji Rady zawiera „Unijny wykaz jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych”, a załącznik II zawiera „Aktualny stan współpracy z UE w odniesieniu do zobowiązań podjętych przez jurysdykcje współpracujące w celu wdrożenia zasad dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych”. W przypadku załącznika I jurysdykcjami, które należy brać pod uwagę, są jurysdykcje, które znajdowały się w wykazie w dniu 1 marca roku obrotowego, za który należy sporządzić sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym. W przypadku załącznika II jurysdykcjami, które należy brać pod uwagę, są jurysdykcje, które były wymienione w tym załączniku w dniu 1 marca roku obrotowego, za który należy sporządzić sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym, oraz w dniu 1 marca poprzedniego roku obrotowego.

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Zob. konkluzje Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych (Dz.U. C 66 z 26.2.2021, s. 40) i ich późniejsze aktualizacje.

- (18) Natychmiastowe ujawnienie danych, które mają zostać ujęte w sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym, mogłoby w niektórych przypadkach poważnie zaszkodzić sytuacji handlowej danej jednostki. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość na zezwolenie jednostkom na odroczenie ujawnienia konkretnych informacji na ograniczoną liczbę lat, pod warunkiem że jednostki te wyraźnie ujawnią istnienie odroczenia, przedstawiają jego uzasadnione wyjaśnienie w sprawozdaniu, a także udokumentują podstawę swojej argumentacji. Pominięte przez jednostkę informacje należy ujawnić w późniejszym sprawozdaniu. Informacje dotyczące jurysdykcji podatkowych wymienionych w załącznikach I i II do zmienionych konkluzji Rady w sprawie unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych nie należy nigdy pomijać.
- (19) W celu wzmocnienia przejrzystości korporacyjnej i odpowiedzialności wobec inwestorów, wierzycieli, innych stron trzecich i ogółu społeczeństwa oraz w celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania, członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki dominującej najwyższego szczebla lub jednostki samodzielnej, która ma siedzibę w Unii i która ma obowiązek sporządzić, opublikować i udostępnić sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym, powinni być wspólnie odpowiedzialni za zapewnienie przestrzegania tych obowiązków sprawozdawczych w ramach niniejszej dyrektywy. Biorąc pod uwagę, że członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostek zależnych, które mają siedzibę w Unii i które są kontrolowane przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla, która ma siedzibę poza Unią, lub osoba lub osoby odpowiedzialne za dokonanie formalności dotyczących ujawniania informacji przez oddział mogą mieć ograniczoną wiedzę na temat treści sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym przygotowywanego przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla lub mogą mieć ograniczone możliwości uzyskania takich informacji lub takiego sprawozdania od jednostki dominującej najwyższego szczebla, zakres odpowiedzialności tych członków lub tych osób powinien obejmować zapewnienie, aby – według ich najlepszej wiedzy i najlepszych możliwości – to sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym jednostki dominującej najwyższego szczebla lub jednostki samodzielnej zostało sporządzone i upublicznione w sposób zgodny z niniejszą dyrektywą, lub aby jednostka zależna lub oddział sporządziły i upubliczniły wszystkie informacje, które ta jednostka lub ten oddział posiadają, uzyskały lub nabyły, zgodnie z niniejszą dyrektywą. W przypadku gdy informacje lub sprawozdanie są niekompletne, zakres odpowiedzialności tych członków lub tych osób powinien obejmować opublikowanie oświadczenia stwierdzającego, że jednostka dominująca najwyższego szczebla lub jednostka samodzielna nie udostępniła niezbędnych informacji.
- (20) W celu poinformowania ogółu społeczeństwa o zakresie obowiązków sprawozdawczych wprowadzonych do dyrektywy 2013/34/UE niniejszą dyrektywą oraz ich przestrzeganiu państwa członkowskie powinny wymagać, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie stwierdzali, czy dana jednostka była zobowiązana do opublikowania sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym, i jeśli była – czy takie sprawozdanie zostało opublikowane.
- (21) Obowiązki państw członkowskich w zakresie ustanowienia kar i podejmowania wszystkich środków niezbędnych do zapewnienia egzekwowania tych kar zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE mają zastosowanie do naruszeń przepisów krajowych w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.
- (22) Niniejsza dyrektywa ma na celu poprawę przejrzystości korporacyjnej oraz przejrzystości i kontroli publicznej w odniesieniu do informacji o podatku dochodowym od osób prawnych poprzez dostosowanie istniejących ram prawnych dotyczących obowiązków nałożonych na spółki i przedsiębiorstwa w odniesieniu do publikowania sprawozdań, dla ochrony interesów współników i osób trzecich, w rozumieniu art. 50 ust. 2 lit. g) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności w sprawie C-97/96, Verband deutscher Daihatsu-Händler⁽¹⁴⁾, art. 50 ust. 2 lit. g) TFUE odnosi się do potrzeby ochrony interesów „osób trzecich” ogólnie, bez rozróżniania lub wyłączenia jakichkolwiek kategorii objętych tym terminem. W związku z tym termin „osoby trzecie” nie obejmuje tylko inwestorów i wierzycieli, ale również inne zainteresowane strony trzecie, w tym konkurentów i ogół społeczeństwa. Ponadto osiągnięcie celu polegającego na urzeczywistnieniu swobody przedsiębiorczości, co zostało w bardzo szeroki sposób powierzone instytucjom w art. 50 ust. 1 TFUE, nie może zostać ograniczone przez postanowienia art. 50 ust. 2 TFUE. Ponieważ niniejsza dyrektywa dotyczy jedynie obowiązków publikowania sprawozdań na temat informacji o podatku dochodowym, i nie dotyczy harmonizacji podatków, art. 50 ust. 1 TFUE stanowi odpowiednią podstawę prawną.

⁽¹⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 1997 r. w sprawie C-97/96, Verband deutscher Daihatsu-Händler, ECLI:EU:C:1997:581.

- (23) Aby zapewnić pełne funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz równe warunki działania jednostkom z Unii i przedsiębiorstwom wielonarodowym z państw trzecich, Komisja powinna nadal badać możliwości zwiększenia sprawiedliwości i przejrzystości podatkowej. W szczególności Komisja powinna przeanalizować, w ramach klauzuli przeglądowej, czy – między innymi – pełna dezagregacja zwiększyłaby skuteczność niniejszej dyrektywy.
- (24) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (25) Niniejsza dyrektywa stanowi odpowiedź na obawy zainteresowanych stron dotyczące potrzeby przeciwdziałania zakłóceniom na rynku wewnętrznym bez szkody dla konkurencyjności Unii. Nie powinna nakładać na jednostki zbędnych obciążeń administracyjnych. Ogólnie rzecz biorąc, w ramach niniejszej dyrektywy, zakres ujawnianych informacji jest proporcjonalny do celów zwiększenia publicznej przejrzystości i kontroli publicznej. W związku z tym niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (26) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających, państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy, prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (27) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2013/34/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2013/34/UE

W dyrektywie 2013/34/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Środki koordynacyjne określone w art. 48a–48e i art. 51 stosuje się również do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do oddziałów utworzonych w danym państwie członkowskim przez jednostkę, która nie podlega prawu państwa członkowskiego, lecz której forma prawna jest porównywalna z rodzajami jednostek wymienionymi w załączniku I. Art. 2 stosuje się w odniesieniu do tych oddziałów w zakresie, w jakim art. 48a–48e i art. 51 mają zastosowanie do takich oddziałów.”;

- 2) po art. 48 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 10A

SPRAWOZDANIE NA TEMAT INFORMACJI O PODATKU DOCHODOWYM

Artykuł 48a

Definicje odnoszące się do sprawozdawczości na temat informacji o podatku dochodowym

1. Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- 1) »jednostka dominująca najwyższego szczebla« oznacza jednostkę, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej najwyższego szczebla;

- 2) »skonsolidowane sprawozdanie finansowe« oznacza sprawozdanie finansowe sporządzone przez jednostkę dominującą grupy, w którym aktywa, pasywa, kapitał własny, przychody i koszty są prezentowane w taki sposób, jakby dotyczyły pojedynczego podmiotu gospodarczego;
- 3) »jurysdykcja podatkowa« oznacza jurysdykcję państwa lub terytorium, która posiada autonomię fiskalną w odniesieniu do podatku dochodowego od osób prawnych;
- 4) »jednostka samodzielna« oznacza jednostkę, która nie jest częścią żadnej grupy zgodnie z definicją w art. 2 pkt 11.

2. Do celów art. 48b niniejszej dyrektywy, »przychody« mają takie samo znaczenie jak:

- a) »przychody netto ze sprzedaży« w odniesieniu do jednostek podlegających prawu państwa członkowskiego, które nie stosują międzynarodowych standardów rachunkowości przyjętych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1606/2002; lub
- b) »przychody« – w odniesieniu do innych jednostek – zgodnie z definicją zawartą w ramach sprawozdawczości finansowej, na podstawie których sporządzane są sprawozdania finansowe, lub w rozumieniu ram sprawozdawczości finansowej, na podstawie których sporządzane są sprawozdania finansowe.

Artykuł 48b

Jednostki i oddziały zobowiązane do przedstawiania sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym

1. Państwa członkowskie nakładają na jednostki dominujące najwyższego szczebla podlegające przepisom ich prawa krajowego – w przypadku gdy skonsolidowane przychody na dzień bilansowy przekroczyły dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych łączną kwotę 750 000 000 EUR, odzwierciedloną w ich skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym – obowiązek sporządzenia, opublikowania i udostępnienia sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym w odniesieniu do późniejszego z tych dwóch kolejnych lat obrotowych.

Państwa członkowskie zapewniają, aby jednostka dominująca najwyższego szczebla przestała podlegać obowiązkowi sprawozdawczym określonym w akapicie pierwszym, w przypadku gdy dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych kwota całkowitych skonsolidowanych przychodów na dzień bilansowy, odzwierciedlona w jej skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, jest niższa niż 750 000 000 EUR.

Państwa członkowskie nakładają na jednostki samodzielne podlegające przepisom ich prawa krajowego – w przypadku gdy przychody na ich dzień bilansowy przekroczyły dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych łączną kwotę 750 000 000 EUR, odzwierciedloną w ich rocznym sprawozdaniu finansowym – obowiązek sporządzenia, opublikowania i udostępnienia sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym w odniesieniu do późniejszego z tych dwóch kolejnych lat obrotowych.

Państwa członkowskie zapewniają, aby jednostka samodzielna przestała podlegać obowiązkowi sprawozdawczym określonym w akapicie trzecim, w przypadku gdy dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych kwota całkowitych przychodów na dzień bilansowy, odzwierciedlona w jej sprawozdaniu finansowym, jest niższa niż 750 000 000 EUR.

2. Państwa członkowskie zapewniają niestosowanie przepisu określonego w ust. 1 do jednostek samodzielnych lub jednostek dominujących najwyższego szczebla i ich jednostek powiązanych, w przypadku gdy takie jednostki, w tym ich oddziały, mają siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności lub stałą działalność gospodarczą na terytorium jednego państwa członkowskiego i w żadnej innej jurysdykcji podatkowej.

3. Państwa członkowskie zapewniają niestosowanie przepisu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu do jednostek samodzielnych i jednostek dominujących najwyższego szczebla, w przypadku gdy takie jednostki lub ich jednostki powiązane ujawniają sprawozdanie zgodnie z art. 89 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (*), które zawiera informacje o całej ich działalności oraz – w przypadku jednostek dominujących najwyższego szczebla – o całej działalności prowadzonej przez wszystkie jednostki powiązane objęte skonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi.

4. Państwa członkowskie nakładają na średnie i duże jednostki zależne, o których mowa w art. 3 ust. 3 i 4, oraz podlegające przepisom ich prawa krajowego i kontrolowane przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla, która nie podlega przepisom prawa państwa członkowskiego – w przypadku gdy skonsolidowane przychody jednostki dominującej najwyższego szczebla na jej dzień bilansowy przekroczyły dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych łączną kwotę 750 000 000 EUR, odzwierciedloną w jej skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym – obowiązek publikowania i udostępniania sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym tej jednostki dominującej najwyższego szczebla w odniesieniu do późniejszego z tych kolejnych dwóch lat obrotowych.

W przypadku gdy takie informacje lub sprawozdanie nie są dostępne, jednostka zależna zwraca się do swojej jednostki dominującej najwyższego szczebla o przekazanie jej wszystkich informacji niezbędnych tej jednostce do wywiązania się z jej obowiązków na podstawie akapitu pierwszego. W przypadku gdy jednostka dominująca najwyższego szczebla nie przekaze wszystkich niezbędnych informacji, jednostka zależna sporządza, publikuje i udostępnia sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym zawierające wszystkie informacje, które posiada, uzyskała lub nabyła, oraz oświadczenie stwierdzające, że jej jednostka dominująca najwyższego szczebla nie udostępniła niezbędnych informacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby średnie i duże jednostki zależne przestały podlegać obowiązkowi sprawozdawczym określonym w niniejszym ustępie, w przypadku gdy dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych kwota całkowitych skonsolidowanych przychodów jednostki dominującej najwyższego szczebla na dzień bilansowy, odzwierciedlona w jej skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, jest niższa niż 750 000 000 EUR.

5. Państwa członkowskie nakładają na oddziały utworzone na ich terytoriach przez jednostki, która nie podlegają przepisom prawa państwa członkowskiego, obowiązek opublikowania i udostępnienia sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym jednostki dominującej najwyższego szczebla lub jednostki samodzielnej, o której mowa w akapicie szóstym lit. a), w odniesieniu do późniejszego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych.

W przypadku gdy takie informacje lub sprawozdanie nie są dostępne, osoba lub osoby, które wyznaczono do dokonywania formalności dotyczących ujawniania informacji i o których mowa w art. 48e ust. 2, zwracają się do jednostki dominującej najwyższego szczebla lub jednostki samodzielnej, o której mowa w akapicie szóstym lit. a), o przekazanie wszystkich informacji niezbędnych tym osobom do wywiązania się ze swoich obowiązków.

W przypadku gdy nie zostały przekazane wszystkie niezbędne informacje, oddział sporządza, publikuje i udostępnia sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym zawierające wszystkie informacje, które posiada, uzyskała lub nabył, oraz oświadczenie stwierdzające, że jednostka dominująca najwyższego szczebla lub jednostka samodzielna nie udostępniły niezbędnych informacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby obowiązki sprawozdawcze określone w niniejszym ustępie miały zastosowanie wyłącznie do oddziałów, których przychody netto ze sprzedaży przekroczyły próg transponowany zgodnie z art. 3 ust. 2 dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych.

Państwa członkowskie zapewniają, aby oddział podlegający obowiązkowi sprawozdawczym określonym w niniejszym ustępie przestał podlegać tym obowiązkom w przypadku gdy dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych jego przychody netto ze sprzedaży są niższe niż próg transponowany zgodnie z art. 3 ust. 2.

Państwa członkowskie przewidują, że przepisy określone w niniejszym ustępie stosuje się do danego oddziału jedynie w przypadku, gdy spełnione są następujące kryteria:

- a) jednostka, która utworzyła oddział, jest jednostką powiązaną grupy, której jednostka dominująca najwyższego szczebla nie podlega przepisom prawa państwa członkowskiego i której skonsolidowane przychody na dzień bilansowy przekroczyły dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych łączną kwotę 750 000 000 EUR, odzwierciedloną w jej skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, albo jednostką samodzielną, której przychody na dzień bilansowy przekroczyły dla każdego z ostatnich dwóch kolejnych lat obrotowych łączną kwotę 750 000 000 EUR, odzwierciedloną w jej sprawozdaniu finansowym; oraz

- b) jednostka dominująca najwyższego szczebla, o której mowa w lit. a) niniejszego akapitu, nie posiada średniej lub dużej jednostki zależnej, o której mowa w ust. 4.

Państwa członkowskie zapewniają, aby oddział przestał podlegać obowiązkom sprawozdawczym określonym w niniejszym ustępie, w przypadku gdy kryterium przewidziane w lit. a) nie jest już spełniane przez dwa kolejne lata obrotowe.

6. Państwa członkowskie nie stosują przepisów określonych w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu w przypadku gdy sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym jest sporządzone w sposób zgodny z art. 48c przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla lub jednostkę samodzielną niepodlegającą przepisom prawa państwa członkowskiego, oraz spełnia następujące kryteria:

- a) jest udostępniane ogółowi społeczeństwa nieodpłatnie i w elektronicznym formacie raportowania nadającym się do odczytu maszynowego:
- (i) na stronie internetowej jednostki dominującej najwyższego szczebla lub jednostki samodzielnej;
 - (ii) w co najmniej jednym języku urzędowym Unii;
 - (iii) nie później niż 12 miesięcy po dniu bilansowym roku obrotowego, za który sporządzono sprawozdanie; oraz
- b) wskazuje nazwę i siedzibę statutową jednej jednostki zależnej lub nazwę i adres jednego oddziału, które podlegają przepisom prawa państwa członkowskiego, które opublikowały sprawozdanie zgodnie z art. 48d ust. 1.

7. Państwa członkowskie nakładają na jednostki zależne lub oddziały, które nie podlegają przepisom ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, obowiązek opublikowania i udostępnienia sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym, w przypadku gdy takie jednostki zależne lub oddziały zostały utworzone wyłącznie w celu obejścia wymogów sprawozdawczych określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 48c

Treść sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym

1. Sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym wymagane na mocy art. 48b zawiera informacje dotyczące całej działalności jednostki samodzielnej lub jednostki dominującej najwyższego szczebla, w tym działalności wszystkich jednostek powiązanych skonsolidowanych w sprawozdaniach finansowych w odniesieniu do danego roku obrotowego.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- a) nazwę jednostki dominującej najwyższego szczebla lub jednostki samodzielnej, dany rok obrotowy, walutę stosowaną na potrzeby przedstawiania sprawozdania oraz, w stosownych przypadkach, wykaz wszystkich jednostek zależnych skonsolidowanych w sprawozdaniach finansowych jednostki dominującej najwyższego szczebla, w odniesieniu do danego roku obrotowego, mających siedzibę w Unii lub w jurysdykcjach podatkowych wymienionych w załącznikach I i II do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych;
- b) krótki opis charakteru ich działalności;
- c) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
- d) przychody, które stanowią:
- (i) sumę przychodów netto ze sprzedaży, pozostałych przychodów operacyjnych, przychodów z tytułu udziałów kapitałowych, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek powiązanych, przychodów z tytułu innych inwestycji i pożyczek wchodzących w skład aktywów trwałych, pozostałych odsetek należnych i podobnych przychodów, jak wymieniono w załącznikach V i VI do niniejszej dyrektywy; lub

- (ii) przychody zgodnie z definicją zawartą w ramach sprawozdawczości finansowej, na podstawie których sporządzone są sprawozdania finansowe, z wyłączeniem korekt wartości i dywidend otrzymanych od jednostek powiązanych;
- e) kwotę zysków lub strat przed opodatkowaniem;
- f) kwotę podatku dochodowego należnego w danym roku obrotowym, która stanowi bieżące obciążenie podatkowe z tytułu podlegających opodatkowaniu zysków lub strat w roku obrotowym rozpoznany przez jednostki i oddziały w danej jurysdykcji podatkowej;
- g) kwotę podatku dochodowego zapłaconego na zasadzie kasowej, która jest kwotą podatku dochodowego zapłaconego w danym roku obrotowym przez jednostki i oddziały w danej jurysdykcji podatkowej; oraz
- h) kwota niepodzielonego zysku z lat ubiegłych na koniec danego roku obrotowego.

Do celów lit. d) przychody obejmują transakcje z podmiotami powiązanymi.

Do celów lit. f) bieżące obciążenia podatkowe dotyczą jedynie działalności jednostki w danym roku obrotowym i nie obejmują odroczonego podatku dochodowego ani rezerw na warunkowe zobowiązania podatkowe.

Do celów lit. g) podatki zapłacone obejmują podatki u źródła zapłacone przez inne jednostki w odniesieniu do płatności na rzecz jednostek i oddziałów w ramach grupy.

Do celów lit. h) niepodzielony zysk z lat ubiegłych oznacza sumę zysków z ubiegłych lat obrotowych i danego roku obrotowego, o której podziale jeszcze nie zdecydowano. W odniesieniu do oddziałów niepodzielony zysk z lat ubiegłych stanowi zysk jednostki, która utworzyła dany oddział.

3. Państwa członkowskie zezwalają, aby informacje wymienione w ust. 2 niniejszego artykułu były raportowane zgodnie z instrukcjami dotyczącymi sprawozdań, o których mowa w sekcji III części B i C załącznika III do dyrektywy Rady 2011/16/UE (**).

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, przedstawia się przy użyciu wspólnego wzoru i elektronicznych formatów raportowania nadających się do odczytu maszynowego. Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych ten wspólny wzór i te elektroniczne formaty raportowania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

5. W sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym przedstawia się informacje, o których mowa w ust. 2 lub 3, odrębnie dla każdego państwa członkowskiego. W przypadku gdy państwo członkowskie obejmuje większą liczbę jurysdykcji podatkowych, informacje przedstawia się łącznie na poziomie państwa członkowskiego.

W sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym przedstawia się również informacje, o których mowa w ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, odrębnie dla każdej jurysdykcji podatkowej, która w dniu 1 marca roku obrotowego, za który ma być sporządzone sprawozdanie, jest wymieniona w załączniku I do zmienionych konkluzji Rady w sprawie unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, oraz dostarcza się takie informacje odrębnie dla każdej jurysdykcji podatkowej, która w dniu 1 marca roku obrotowego, za który ma być sporządzone sprawozdanie oraz w dniu 1 marca poprzedniego roku obrotowego, była wymieniona w załączniku II do zmienionych konkluzji Rady w sprawie unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.

W sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym przedstawia się informacje, o których mowa w ust. 2 lub 3, w ujęciu zagregowanym dla pozostałych jurysdykcji podatkowych.

Informacje przedstawia się w odniesieniu do każdej odpowiedniej jurysdykcji podatkowej na podstawie siedziby, istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałej działalności gospodarczej, która – z uwagi na działalność grupy lub jednostki samodzielnej – może podlegać podatkowi dochodowemu w tej jurysdykcji podatkowej.

W przypadku gdy działalność większej liczby jednostek powiązanych może podlegać podatkowi dochodowemu w jednej jurysdykcji podatkowej, informacje przedstawione w odniesieniu do tej jurysdykcji podatkowej stanowią sumę informacji dotyczących takiej działalności każdej jednostki powiązanej i jej oddziałów w tej jurysdykcji podatkowej.

Informacji o jakiegokolwiek szczególnej działalności nie można przypisać równocześnie do więcej niż jednej jurysdykcji podatkowej.

6. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby jedna lub większa liczba konkretnych informacji, których ujawnienie wymagane jest zgodnie z ust. 2 lub 3, była tymczasowo pominięta w sprawozdaniu, w przypadku gdy ich ujawnienie poważnie zaszkodziłoby sytuacji handlowej jednostek, których sprawozdanie dotyczy. Każde pominięcie zostaje wskazane w sprawozdaniu wraz z należycie uzasadnionym wyjaśnieniem odnoszącym się do jego przyczyn.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie informacje pominięte zgodnie z akapitem pierwszym były podawane do wiadomości publicznej w późniejszym sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym w terminie nie dłuższym niż pięć lat od dnia ich pierwotnego pominięcia.

Państwa członkowskie zapewniają, aby nigdy nie mogły zostać pominięte informacje dotyczące jurysdykcji podatkowych wymienionych w załącznikach I i II do zmienionych konkluzji Rady w sprawie unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, o czym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.

7. Sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym może obejmować, w stosownych przypadkach na poziomie grupy, ogólny opis zawierający wyjaśnienia wszelkich istotnych rozbieżności między kwotami ujawnionymi zgodnie z ust. 2 lit. f) i g), z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, odpowiednich kwot dotyczących poprzednich lat obrotowych.

8. Waluta stosowana w sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym jest walutą, którą zastosowano w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych jednostki dominującej najwyższego szczebla lub w rocznych sprawozdaniach finansowych jednostki samodzielnej. Państwa członkowskie nie wymagają, aby sprawozdanie to zostało opublikowane z zastosowaniem innej waluty niż waluta zastosowana w sprawozdaniu finansowym.

Jednakże w przypadku, o którym mowa w art. 48b ust. 4 akapit drugi, waluta stosowana w sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym jest walutą, którą zastosowano w rocznych sprawozdaniach finansowych jednostki zależnej.

9. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą przeliczyć próg 750 000 000 EUR na swoje waluty krajowe. Do takiego przeliczenia państwa członkowskie stosują kurs wymiany obowiązujący na dzień ... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Państwa członkowskie mogą zwiększyć lub zmniejszyć progi o nie więcej niż 5 % w celu otrzymania okrągłej sumy w walutach krajowych.

Progi, o których mowa w art. 48b ust. 4 i 5, przelicza się na równoważną kwotę w walucie krajowej wszelkich odnośnych państw trzecich według kursu wymiany obowiązującego na dzień ... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej], a następnie zaokrągla się ją do najbliższego tysiąca.

10. W sprawozdaniu na temat informacji o podatku dochodowym określa się, czy zostało ono sporządzone zgodnie z ust. 2 czy ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 48d

Publikacja i udostępnianie

1. Sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 48b niniejszej dyrektywy, publikuje się w terminie 12 miesięcy od dnia bilansowego roku obrotowego, za który sporządza się sprawozdanie, jak określono w przepisach prawa każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 14–28 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 (***) oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 36 dyrektywy Rady (UE) 2017/1132.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym oraz oświadczenie opublikowane przez jednostki zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu zostały udostępnione ogółowi społeczeństwa w co najmniej jednym języku urzędowym Unii, nieodpłatnie, nie później niż 12 miesięcy po dniu bilansowym roku obrotowego, za który sporządza się sprawozdanie, na stronie internetowej:

- a) danej jednostki, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 48b ust. 1;
- b) danej jednostki zależnej lub jednostki powiązanej, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 48b ust. 4; lub
- c) danego oddziału lub jednostki, która utworzyła dany oddział, lub jednostki powiązanej, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 48b ust. 5.

3. Państwa członkowskie mogą zwolnić jednostki ze stosowania przepisów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym opublikowane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu jest równocześnie udostępniane ogółowi społeczeństwa w elektronicznym formacie raportowania nadającym się do odczytu maszynowego, na stronie internetowej rejestru, o którym mowa w art. 16 dyrektywy (UE) 2017/1132, oraz nieodpłatnie każdej stronie trzeciej znajdującej się w Unii. Strona internetowa jednostek i oddziałów, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zawiera informacje na temat takiego zwolnienia oraz odniesienie do strony internetowej odpowiedniego rejestru.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 48b ust. 1, 4, 5, 6 i 7, oraz w stosownych przypadkach oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, pozostają dostępne na odpowiedniej stronie internetowej przez co najmniej pięć kolejnych lat.

Artykuł 48e

Odpowiedzialność za sporządzanie, publikowanie i udostępnianie sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie organów administracyjnych, zarządzających i nadzorczych jednostki dominującej najwyższego szczebla lub jednostki samodzielnej, o których mowa w art. 48b ust. 1, działając w ramach kompetencji przyznanych im na mocy prawa krajowego, wspólnie odpowiadali za zapewnienie sporządzenia, opublikowania i udostępnienia sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym zgodnie z art. 48b, 48c i 48d.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostek zależnych, o których mowa w art. 48b ust. 4 niniejszej dyrektywy, oraz osoba lub osoby wyznaczone do dokonywania formalności dotyczących ujawniania informacji przewidzianych w art. 41 dyrektywy (UE) 2017/1132 dla oddziałów, o których mowa w art. 48b ust. 5 niniejszej dyrektywy, działając w ramach kompetencji przyznanych im na mocy prawa krajowego, wspólnie odpowiadali za zapewnienie, aby – według ich najlepszej wiedzy i najlepszych możliwości – sprawozdanie na temat informacji o podatku dochodowym zostało sporządzone w sposób spójny z lub zgodnie z, w stosownych przypadkach, art. 48b i art. 48c oraz zostało opublikowane i udostępnione zgodnie z art. 48d.

Artykuł 48f

Oświadczenie biegłego rewidenta

Państwa członkowskie wymagają, aby – w przypadku gdy sprawozdania finansowe jednostki podlegającej przepisom prawa państwa członkowskiego muszą być badane przez co najmniej jednego biegłego rewidenta lub co najmniej jedną firmę audytorską – w sprawozdaniu z badania zamieszczano informację, czy – w odniesieniu do roku obrotowego poprzedzającego rok obrotowy, za który przygotowano sprawozdania finansowe objęte badaniem – dana jednostka miała obowiązek opublikowania sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym zgodnie z art. 48b, a jeżeli tak, czy sprawozdanie to zostało opublikowane zgodnie z art. 48d.

Artykuł 48g

Data rozpoczęcia sprawozdawczości na temat informacji o podatku dochodowym

Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne stanowiące transpozycję art. 48a–48f miały zastosowanie nie później niż od dnia rozpoczęcia pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się w dniu ... [dwa lata i sześć miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] lub po tym dniu.

Artykuł 48h

Klauzula przeglądowa

Do dnia ... [pięć lat i sześć miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] Komisja przedłoży sprawozdanie dotyczące przestrzegania obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 48a–48f oraz wpływu tych obowiązków sprawozdawczych, a także – uwzględniając sytuację na poziomie OECD, potrzebę zapewnienia wystarczającego poziomu przejrzystości oraz potrzebę zachowania i zapewnienia konkurencyjnego otoczenia dla jednostek i prywatnych inwestycji – dokona przeglądu i oceny, w szczególności, czy właściwe byłoby rozszerzenie obowiązku raportowania informacji o podatku dochodowym określonego w art. 48b na duże jednostki i duże grupy zgodnie z definicją, odpowiednio, w art. 3 ust. 4 i ust. 7 oraz rozszerzenie treści sprawozdania na temat informacji o podatku dochodowym określonej w art. 48c, tak aby objęła dodatkowe informacje. W sprawozdaniu tym Komisja oceni również wpływ, jaki przedstawienie informacji podatkowych w ujęciu zagregowanym dla jurysdykcji podatkowych państw trzecich przewidzianym w art. 48c ust. 5 oraz tymczasowe pominięcie informacji przewidziane w art. 48c ust. 6 mają na skuteczność niniejszej dyrektywy.

Komisja przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(**) Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).";

3) w art. 49 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).

(*) Dz.U. L 123, z 12.5.2016, s. 1.”.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia... [18 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący
